ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1898. Выдано 27. Вересня. Ч. XI.

Ч. 62.

Ч. 424/орд.

О Синодѣ діецезальнôмъ.

Константинъ Чеховичь

Божою Милостію и святого Апостольского Престола благословенемъ Епископъ Перемыскій, Самбôрскій и Сянôцкій, Тайный Шамбелянъ Єго Святости Папы Льва XIII., Рыцарь Ордена папского св. Петра, Членъ и Вицемаршалокъ Сойма королевства Галиціи и Володомиріи съ великимъ княжествомъ Краковскимъ и пр. и пр.

Всему Всечестному Духовеньству мірскому и монашескому миръ о Господѣ и Наше Архієрейске благословене.

Идучи за примѣромъ св. Апостолôвъ, котрî въ Єрусалимѣ зôбрали ся були разомъ зъ старѣйшинами на соборъ, щобы соборно рѣшити спôръ, якій тогды повставъ бувъ въ Антіохіи мѣжь христіянами що до обовязуючои сили Мойсеєвого закона церемоніяльного и щобы дати имъ наставленія[1]), — такожь и въ поапостольскихъ часахъ збирали ся настоятелѣ церковнî, котрыхъ „Дꙋхъ ѕвѧтый постави епіскопы, пасти церковь Господа и Бога,[2]) на соборы, коли ходило о то, щобы выкоренити єреси, усунути роздоры въ Церкви, высказати торжественно науку Церкви, або выдати спасеннî постановы що до управы Церкви. Соборы тî суть або вселеньскî, коли збираютъ ся всѣ епископы вселеньскои Церкви пôдъ проводомъ видимои Головы, Папы Римского; — або частнî — народнî — провинціяльнî, коли збираютъ ся епископы однои лише части Церкви, одного народа, або провинціи церковнои, пôдъ проводомъ найстаршого епископа, патріярха, примаса або митрополита; — або діецезальнî, (епархіяльнî) коли епископъ збирає около себе духовеньство своєи діецезіи (епархіи) и выдає для неи постановы або

---

[1]) „Собраша сѧ Апостолы и старцы вѣдѣти о словеси семъ“. (Дѣян. 15, 6.) [2]) Дѣян. 20, 28.

оголошує постановы соборôвъ вселеньскихъ або провинціяльныхъ. Повага соборôвъ вселеньскихъ єсть найбôльша, ихъ постановы маютъ силу обовязуючу для цѣлои Церкви, а рѣшеня въ справахъ вѣры и обычаѣвъ маютъ даръ непогрѣшности (непомыльности), понеже тѝ соборы представляютъ цѣлу Церковь учащу, котра єсть „столпъ и ѹтвержденіє истинны.[1]) — Рѣшеня соборôвъ частныхъ обовязуютъ ту область, котра на соборѣ єсть заступлена; ихъ повага, хотя не така, якъ соборôвъ вселеньскихъ, все таки єсть велика, особливо коли ихъ рѣшеня зôстанутъ потвердженѝ святымъ Апостольскимъ Престоломъ.

На нашôй Руси було кôлька частныхъ соборôвъ, а важнѣйшѝ зъ нихъ суть: Берестейскій въ р. 1596. на котрôмъ проголошено соединенє рускои Церкви зъ Римомъ, — Замостьскій въ р. 1720., котрый выдавъ для нашои Церкви соединенои, вôдзыскавшои миръ по многихъ невзгодинахъ перебутыхъ спасеннѝ постановы — и Львôвскій р. 1891. держаный, котрый для нашои церковнои провинціи выдавъ цѣлый рядъ рѣшень догматичныхъ, літургичныхъ и що до управы церковнои. Рѣшеня львôвского Собора суть для насъ именно важнѝ, бо на нихъ опре ся цѣле наше церковне житє и введе ся однообразнôсть такъ въ богослуженю, якъ и въ управѣ, въ цѣлôй нашôй церковнôй провинціи. А позаякъ тѝ рѣшеня отримали потвердженє вôдъ св. Римского Престола, то и мають силу обовязуючу для насъ. Ходить лишь о то, щобы пôсля звычаю въ Церкви принятого, зôстали на соборѣ діецезальнôмъ торжественно оголошенѝ.

Вôдколи Мы по Божôй благодати и за благословенємъ св. Апостольского Престола, вступили на престолъ владычій сполученыхъ епархій Перемыскои, Самбôрскои и Сянôцкои, було нашимъ горячимъ бажанємъ якъ найскорше вôдправити синодъ діецезальный, на котрôмъ бы оповѣстили ся рѣшеня Собора провинціяльного львôвского зъ р. 1891. выбрали ся Испытователѣ синодальнѝ, що мають выдавати судъ о способности убѣгателѣвъ о парохіи, и судіи мѣсцевѝ (judices in partibus) и рѣшили ся та оповѣстили деякѝ спасеннѝ для нашои епархіи постановы. Однакожь та обставина, що Высокопреп. и Всечестнѣйша Капитула наша не була повна, именноже були опорожненѝ два мѣстця найвысшихъ достойникôвъ єи с. є. Архипресвитера и Архидіакона и одно мѣстце Крилошанина соборного, перепинила выконанє того нашого бажаня, и Мы були приневоленѝ передовсѣмъ постарати ся о замѣщенє опорожненыхъ крилошаньскихъ мѣсць. Колижь се за Божою помочію и по милости св. Апостольского Престола та Єго цѣс. и кор. Величества Цѣсаря нашого стало ся, выжидали мы лишь догôдного до вôдправы синода часу, поробивши потребнѝ до того приготовленя. И гадаємо, що саме теперь наспѣває той догôдный часъ, въ котрôмъ Всечестнѣйшѝ Отцѣ Душпастырѣ, покликанѝ до участи въ Соборѣ, будуть могли свобôднѣйше полишити свои парохіи на часъ треваня Собора. и прибути до нашои архієрейскои столицѣ. Задля того назначили Мы дни: 1-го, 2-го и 3-го мѣсяця Листопада н. ст. сего року въ котрыхъ вôдправитъ ся Соборъ діецезальный въ нашôй катедральнôй церкви Рождества св. Іоана Крестителя въ Перемышли.

Послѣдуючи постановамъ Синода провинціяльного львôвского зъ р. 1891.[2]) и иншимъ постановамъ и звычаямъ св. католицкои Церкви завзываємъ до участи въ згаданôмъ Соборѣ діецезальнôмъ: Высокопреподобныхъ и Всечестнѣйшихъ Членôвъ нашои епископ-

---

[1]) I. Тим. 3, 15. [2]) Тит. XIV. 1, 3. стр. 255.

скои Капитулы, оо. Пралатôвъ, Крилошанъ Соборныхъ и Почестныхъ; — Всечестнѣйшихъ дѣйстныхъ Совѣтникôвъ и Референтôвъ нашои епископскои Консисторіи; — Всесв. и Всеч. Професорôвъ и Докторôвъ св. Богословія нашои епархіи; — Всеч. Професорôвъ и дѣйстныхъ Учителѣвъ религіи при школахъ середныхъ и семинаріяхъ учительскихъ въ нашôй діецезіи находячихъ ся; — Всеч. Настоятелѣвъ нашои духовнои Семинаріи; — Всечестнѣйшихъ оо. Деканôвъ (Настоятелѣвъ деканатôвъ) и Ôтпоручникôвъ деканальныхъ; — Всеч. Игуменôвъ Монастырей Чина св. В. В. въ Нашôй діецезіи находячихъ ся и Вч. о. Прокуратора Инокинь Чина св. В. В. въ Яворовѣ. — Наколибы котрый зъ ОО. Деканôвъ задля оправданои перешкоды не мôгъ взяти участи въ Соборѣ, то довженъ намъ завчасно донести, щобы Мы на его мѣсце покликали о. Вицедекана, або иншого заступника зъ посередъ деканального Духовеньства. Що до Ôтпоручникôвъ деканальныхъ, то Вч. оо. Деканы зарядятъ выбôръ такихже на соборчику деканальнôмъ завчасно и подадутъ Намъ имена выбраныхъ, щобы Мы могли имъ, подôбно, якъ и всѣмъ прочимъ участникамъ Синоду выставити грамоту управляючу до участи въ Синодѣ діецезальнôмъ. Зъ кождого деканату має ся выбрати одного ôтпоручника.

Всѣхъ Участникôвъ Собора взываемъ, щобы въ дни 1. Листопада 1898 о $^{3}/_{4}$8 передъ полуднемъ явили ся въ Нашôй архіерейскôй палатѣ, ôтки точно о годинѣ 8. въ торжественнôмъ походѣ удадутъ ся зъ Нами до церкви Катедральнои де розпôчне ся Синодъ торжественнымъ Архіерейскимъ Богослуженемъ о призваню помочи святого Духа. Дальшій порядокъ чинностій Синода подасть ся на мѣстци до вѣдомости.

Возлюбленй во Христѣ Братя! Зъ нетерпеливостію очѣкуемъ того дня, коли Вашь Архіерей, окруженый такъ великимъ числомъ епархіяльного Духовеньства заносити буде молитвы до Подателя всякого блага о Его благодать и радити буде надъ духовнымъ добромъ паствы ему повѣренои Богомъ. Буде то торжество якого Наша старинна столиця архіерейска еще не бачила. А въ тôмъ зборѣ нашôмъ буде и самъ Господь Іисусъ Христосъ „посредѣ насъ,“ Ôнъ бо сказавъ: „Идѣже бо есть два или трие собрана къ имѧ мое, тꙋ есмь посредѣ ихъ“.[1]) А где Іисусъ Христосъ, тамъ и благодать Божа, и при тôй то благодати Божôй пôйде наша праця соборна успѣшно. И мы надѣемо ся по тôмъ Синодѣ великои корысти для нашои Богоспасаемои Епархіи: Оповѣстятъ ся мудрй рѣшеня Собора провинціонального львôвского и вôйдуть въ цѣлôй епархіи въ житє, выберуть ся Испытователѣ синодальнй, котрй пôсля совѣсти будуть выдавати судъ о здôбности або нездôбности убѣгателѣвъ о приходства, выберутъ ся судіи, що будутъ зъ порученя Апостольского Престола на мѣсци дослѣджувати справъ въ случаю апеляціи, выдадутъ ся гдеякй постановы потребнй и пожиточнй для управы церквей нашои епархіи, заявлятъ ся желаня духовеньства, пôзнаютъ ся и вымѣняютъ мѣжь собою гадки Отцѣ духовнй зъ найôтлеглѣйшихъ сторôнъ нашои простороии епархіи, навяжуть ся тѣснѣйшй, щирѣйшй звязи мѣжь Всч. Духовеньствомъ и ихъ Архіереемъ. Чижь то не велика и не гарна цѣль?

Щобы же ту такъ важну цѣль осягнути, треба намъ молити Всемогучого Подателя всѣхъ благъ, ôтъ котрого „всѧко дѧніе благо и всѧкъ даръ совершенъ[2]) походитъ, щобы намъ въ тй дни не щадивъ своихъ небесныхъ дарôвъ. И мы бажаемъ

---

[1]) Мѳ. 18, 20. [2]) Як. 1, 17.

собѣ, щобы съ молитвами Нашими сполучили свои молитвы всѣ Всч. Отцѣ и всѣ вѣрнй цѣлои нашои епархіи. А щобы зновь нашй намаганя тымъ легше и безпечнѣйше ôтнесли успѣхъ, и молитвы нашй були Богу тымъ милѣйшй, а зъ другои стороны щобы такъ Всч. Отцѣ духовнй якъ и возлюбленй намъ вѣрнй мали душевный пожитокъ въ тй дни, просили Мы Святѣйшого Отця Папу Римского, щобы намъ удѣливъ своє Апостольске благословенє и ôтворивъ намъ источникъ скарбôвъ небесныхъ, черезъ удѣленє ôтпустôвъ. И Єго Святôсть Папа Левъ XIII. прихиливъ ся до нашого прошеня и зволивъ удѣлити Намъ черезъ Єго Еминенцію Кардинала префекта св. Зôбраня о розширеню Вѣры слѣдуюче благословенє: „декретомъ зъ 18. Серпня 1898 ч. 8648 где написано: „Дуже радую ся що могу завѣдомити Тебе яко Святѣйшій Отецъ прошеню Твоему радостнымъ сердцемъ удоволяє и Апостольске благословеніє удѣляє“ ..... якъ такожь отворити намъ сокровища небеснй, удѣляючи совершенный ôтпустъ: всѣмъ участникамъ Собору въ дни отвореня Собору, наколи выповнятъ звыклй условя, такожь ôтпустъ семилѣтный и четыредесять дней, всѣмъ священникамъ не беручимъ участь въ Синодѣ и всѣмъ вѣрнымъ, наколи въ котрый будь зъ семи днѣвъ попереджаючихъ отворенє Синоду або въ самъ день отвореня Синоду ôтправлятъ св. Сповѣдь, приступятъ до св. Причастія, помолятъ ся за щасливу ôтправу Синоду и ôтмовлятъ гдеякй молитвы на намѣренє св. Отця.

Въ наслѣдокъ того розпоряджаємо слѣдуюче:

1. На тыждень передъ отворенємъ Синода дієцезального нашого, въ Недѣлю 20 по Сош. св. Духа с. є. 23. н. ст. Жовтня, Всч. Отцѣ Душпастырѣ оповѣстятъ вѣрнымъ своєи парохіи, а) що въ Перемышли въ дни 1., 2. и 3. Листопада буде ôтбувати ся Соборъ або Синодъ дієцезальный и пояснятъ имъ коротко, въ приступный способъ, що то єсть Соборъ або Синодъ и значенє єго для Церкви, б) завôзвутъ ихъ до молитвъ за щасливый перебѣгъ Синода, в) оповѣстятъ имъ, що зъ нагоды того Синода, Святый Отецъ Папа удѣливъ повный Ôтпустъ тымъ, котрй приступять до св. Сповѣди и св. Причастія въ однôмъ изъ семи днѣвъ передъ отворенємъ Синоду або въ самъ день отвореня Синоду, помолять ся за щасливый перебѣгъ Синоду и ôтмовлять гдеякй молитвы (5 Отче нашъ, 5 Богородице Дѣво, 1 Подъ Твою милость) на намѣренє Святого Отця. г) Завôзвутъ вѣрныхъ щобы корыстали зъ наданого Ôтпусту, и оповѣстятъ имъ що въ вторникъ дня 1. Листопада зачне ся той Ôтпустъ, щобы приступали до св. Сповѣди и св. Причастія.

2. Ôтъ вторника дня 25. Жовтня почавши, будуть Всч. Отцѣ слухати св. Сповѣди, а по Службѣ Божôй, разомъ съ вѣрными ôтмовлять: „Начало обычне, Царю небесный, Трисвятоє, Отче нашъ“, и Тропарѣ „Помилуй насъ Господи помилуй насъ“ въ намѣреню за щасливый перебѣгъ Синоду, а 5 Отче нашъ, 5 Богородице Дѣво 1 Подъ Твою милость, на намѣренє Святого Отця.

3. Въ слѣдуючу недѣлю 21 по Сош. св. Духа т. є. вже передъ самымъ отворенємъ Синоду, заповѣдятъ вѣрнымъ, що во вторникъ, яко въ день отвореня Синода ôтправитъ ся спѣвана Служба Божа о призваню помочи святого Духа, на котре то Богослуженє завôзвутъ всѣ Братства и всѣхъ вѣрныхъ

4. Въ понедѣлокъ дня 31. Жовтня передъ отворенємъ Собора прикажуть такъ въ матернôй якъ и въ дочерныхъ церквахъ, передъ вечеромъ дзвонити во всѣ дзвоны, заповѣдаючи тымъ, що вже слѣдуючого дня зачинає ся Синодъ, а въ церкви буде ôтправляти ся Богослуженє.

5. Подôбножь и въ вторникъ дня 1. Листопада велять всѣми дзвонами оповѣстити епархіяльне торжество т. є. отворенє Синоду и скликати вѣрныхъ на торжественну Службу Божу. По Службѣ Божôй має ся ôтспѣвати многолѣтство Єго Святости Папѣ и Єго Величеству Цѣсареви.

6. Въ кôнци заявляємъ надѣю, що такожь Всеч. Духовеньство буде корыстати зъ надѣленыхъ ôтпустôвъ и дасть въ тôй мѣрѣ красный примѣръ Вѣрнымъ.

7. Тѝ Всеч. Отцѣ Душпастырѣ, котрѝ суть покликанѝ на Синодъ, а не маютъ сотрудникôвъ, ôтправлятъ торжественне Богослуженє о призваню помочи св. Духа, въ попередный понедѣлокъ т. є. дня 31. Жовтня, а пôсля обставинъ, коли задля далекого ôтдаленя мусятъ скорше выѣздити на Синодъ, въ попередну недѣлю дня 23 Жовтня, мимо того въ понедѣлокъ вечеръ и во вторникъ рано має ся дзвонити во всѣ дзвоны, а церковь має бути во вторникъ передъ полуднемъ отворена, щобы вѣрнѝ могли прійти и помолити ся.

Щобы Всеч. Духовеньство могло на Синодѣ заявити свои бажаня и внесеня, споводовали Мы на приготовляючôмъ, передсинодальнôмъ зôбраню, котре ôтбуло ся въ Нашôй палатѣ въ Перемышли дня 22. Вересня с. р. выбôръ Прокуратора, або Речника Собора, котрый въ имени Всеч. Духовеньства буде вносити бажаня и предложеня тогожь и ихъ мотивувати. Такимъ речникомъ выбрано ВПр. О. Іоанна Войтовича пралата Схоліярха, котрому отже Всч. Отцѣ свои желеня и внесеня надсылати схотятъ. Тѝ желаня и внесеня Всч. О. Речникъ предложить намъ до розсмотреня, а коли будуть узнанѝ ôтповѣдными, предложатъ ся Синодови.

Въ кôнци подаємъ до вѣдомости Всеч. Участникôвъ Синода, що при содѣйствію ВПреп. Капитулы приготовили Мы для певнои части помѣщенє въ комнатахъ Нашои духовнои Семинаріи и Дому пресвитеріяльного; прочѝ мусятъ шукати примѣщеня где въ мѣстѣ.

Наколибы котрый зъ покликаныхъ Всч. Участникôвъ Синода задля важнои причины, не мôгъ прибути, має своє оправданє предложити Намъ або Судіямъ извиненій выбранымъ на приготовляючôмъ передсинодальнôмъ зôбраню.

Въ надѣѣ на щасливый перебѣгъ Синода діецезального и на обыльнѝ плоды его для нашои діецезіи, поручаємъ Васъ Возлюбленѝ милосердію Божому и удѣляємъ Вамъ Наше Архієрейске благословеніє:

„И да бꙋдꙋтъ милости великаго Бога и Спаса нашего Іисꙋса Хрїста со всѣми Вами“.

Дано въ Перемышли, при нашôмъ катедр. Храмѣ Рождества св. Іоанна Крестителя дня 23. Вересня 1898.

Константинъ,
Епископъ.

Ч. 414/орд.

Ч. 63.

Речинецъ на опорожненѝ мѣстця въ рускои колегіи въ Римѣ.

Въ руской колегіи въ Римѣ опорожненѝ суть два можливо и три мѣстця для кандидатôвъ духовного стану.

Намѣряючѝ подаватись о принятє тамже окôнченѝ гимназіясты съ 8-мою клясою або матуристы, довжнѝ поданя свои заосмотренѝ въ метрику, всѣ свѣдоцтва ôтбутыхъ наукъ гимназіяльныхъ, моральности, здоровя, убожества потвердженого черезъ дотычне ц. к. Староство и свѣдоцтво о приналежности або свободѣ ôтъ звязы войсковои, найпôзнѣйше до 10. Жовтня с. р. Еп. Консисторіи предложити и дня того о 10 годинѣ рано въ Еп. Консисторіи явити ся.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 19. Вересня 1898.

Ч. 2872.

Ч. 64.

О закупнѣ церковныхъ знарядôвъ.

Поновно звертає ся увагу Всч. Духовеньства (зри Вѣстникъ ч. III. зъ р. 1892) щобы при даной случайности поучили вѣрныхъ, хотячихъ справити до церкви якій даръ або жертву, щобы всякѝ знаряды церковнѝ, книги богослужебнѝ, молитвословы, образцѣ и иконы до церкви и своихъ домôвъ, ризы и въ загалѣ всяки богослужебнѝ предметы — не куповали безъ вѣдомости и порады своихъ душпастырôвъ и щобы куповали ино у торговельникôвъ Христіянъ

Заразомъ звергає ся увагу Всч. Духовеньства на каноны церковнѝ, дотычно матеріи ко св. Тайнѣ Евхаристіи. Где бы поодинокому Душпастыреви було не можливе самому, довжнѝ по Деканатахъ всѣ лучитись вспôльно ко заосмотреню своихъ Церквей въ чисту пшеничну муку и вино літургичне.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 14. Вересня 1898.

Ч. 4616.

Ч. 65.

О жертвахъ на будову новои церкви въ Шляхтовой.

Пр. О. Іоаннъ Дуркотъ самост. сотрудникъ въ Шляхтовой дек. Мушиньского проситъ о помѣщенє слѣдуючого прошеня котре и Еп. Консисторія Всч. Духовеньству увзгляднити поручає:

„Подъ Твою Милость прибѣгаємъ Богородице Дѣво“. Мѣсто звычайно уживаного заглавія уживъ я початковѝ слова пѣсни церк. къ Пр. Д. Маріи а то длятого щобы тымъ певнѣйше бути выслуханымъ. Бо хотяй я знаю що „дати“ або „недати“ лежитъ въ Вашей волѣ П. Т. Читателю, то все таки коли въ Имя Прч. Дѣвы просити стану, безперечно численнѣйшѝ жертвы поплывутъ а то тымъ радше що тутъ заходитъ „нагляча потреба помочи“.

Зъ взгляду отжежъ на тую наглячу потребу и предпочитаючи дорогу письменну надъ коллектантôвъ шлю тоє писемце пôдъ стрѣху Вашу съ умыльнымъ прошенємъ: „Извольте пожертвовати що ласка на нову муровану церковь въ Шляхтовой а перечитавши низше наведенѝ мѣстцевѝ обстоятельства сли узнаєте за отвѣтне то просимо дуже и у Себе въ церкви зарядити складку“.

Тыхъ кôлька слôвъ просьбы нехай заступятъ мѣстце нашихъ коллектантôвъ, котрыхъ не будемо высылати, такъ якъ бôльша часть собраныхъ Нами грошей иде на вынадогроджене тыхже. Я знаю що зъ взгляду на загальну въ нашôмъ краю нужду, численнû коллекты и письменнû жебранины на церкви не много ся менѣ належитъ надѣяти, но все таки сподѣюсь що хотяй скромною жертвою прійдете намъ въ помôчь, котрой абы удостоитись постараю ся цѣлу справу о скôлько можности ясно представити. Церковь въ Шляхтовой деревяна, старенька 1681 р. создана грозитъ уже упадкомъ, такъ що року 1882 стѣны той церкви стягнено 4 парами поперечныхъ бельокъ. Прихожане числомъ 770 душь самû не суть въ станѣ зложити отвѣтни фонды бо суть дуже убоги а церковь конечно ставити треба, бо лишь тая одна буде певнымъ забороломъ нашого обряда. Въ р. 1897 постаравъ ся я о тоє що була перепроваджена розправа конкуренційна на нову муровану церковь въ Шляхтовой. Предложеный мною плянъ и кошторысъ на суму 23.452 зл. 32 кр. а. в. узнано за отвѣтный и принято. — Староство уже выдало оречене роздѣляючи повысшу суму на стороны конкуренційнû але Патронъ заложивъ „Рекурсъ“ а и гдекотрû пôдмовленû Шляхтовяне — якъ могу такъ стараюсь пôдтримовати ихъ духа — заохочую до єдности а маючи за собою цѣлу Раду громадску и бôльше якъ $^2/_3$ части села маю надѣю що зможу начате дѣло, при помочи Божой до кôнця допровадити. Однакъ въ тѣмъ всемъ конечна менѣ єсть Ваша помôчь П. Т. Читателю и то якъ найскорша бо самû Шляхтовяне не суть въ станѣ весь тягарь поносити бо въ р. 1893 спалило ся до тла 32 господарѣвъ а въ р. 1897 спалило ся 7 господарôвъ а обезпеченыхъ було лишь 3. Словомъ нужда велика. Тожь шлю къ Вамъ просьбу руски Братя Патріоты будьте ласкавû пожертвовати гдещо на церковь въ Шляхтовой чи то ôтъ Себе чи то ôтъ Своихъ церквей, яко датокъ конкуренційный за найбѣднѣйшихъ моихъ прихожанъ. Числячи напевно на Вашу приклоннôсть и патріотизмъ залучаю готовый уже переказъ. Всяки присланû жертвы ôтъ часу до часу въ Вѣстнику Епархіи оголошенû будутъ. Менѣ нехай вôльно буде ся надѣяти и числити на певну и скору помôчь у Русинôвъ Патріотôвъ тымъ бôльше що ту иде не о кôлька душь але о цѣлу громаду руску окружену изъ всѣхъ сторонъ латинниками. — Въ той милой надѣѣ кôньчу той мôй нынѣшный Ôтзывъ, а поручаючи ся ще разъ Вашой благосклонной памяти зову: „Въ Имя Прч. Д. Маріи пôдъ котрои Ч. Покровомъ нашь Храмъ знаходитъ ся, не ôткажите намъ въ нашой просьбѣ“.

Урядъ парох. Шляхтова о. п. Щавниця въ вересни 1898.

Заразомъ просить тойже самостоят. сотрудникъ о помѣщене слѣдуючого Выказу жертвъ на церковь въ Шляхтовôй.

ВПреосв. Архіеп. Іосифъ Сембратовичь зъ Риму	40·—
О. І. Дуркотъ изъ Новойвеси .	30·—
„ Ѳеод. Дуркотъ ôтъ Себе и Пр.	27·08
„ І. Дуркотъ jun. и ôть Прих.	12·—
„ Григ. Чайковскій изъ Ботли	1.—
„ І. Пастернакъ изъ Тылявы	2·—
„ Вас. Чернецкій изъ Сѣльця	1·20
„ Вас. Гошовскій изъ Ролова	—·80
„ Іоаннъ Мудракъ изъ Губичь	1·—
Урядъ парохіяльный Лобозовь	—·50
О. Сильвестеръ Баранецкій . .	1.—
„ І. Копыстяньскій изъ Королика	5·—
„ Ант. Бачиньскій изъ Клѣцка	1·—
Гднъ Лавровскій почтмайс.	1·—
О. Ѳеод. Мерена изъ Рѣпника	2·—
„ Мих. Шатыньскій изъ Тырявы	1·—
Софр. Полянскій изъ Тылича	3·—
Димитр. Ортынскій изъ Гордынѣ	3·—
Т. Крушиньскій изъ Старогом.	2·67

М. Черлюнчакевичь изъ Баници.	2.70
Соф. Кульматыцкій изъ Дахнова	4 —
Емиліянъ Федевичь изъ Дикова	5·80
Іоаннъ Сенета изъ Береста .	2·—
Прихожане въ Летнѣ . . .	1·07
П. Ясеницкій изъ Передѣльницѣ	1·—
Іосифъ Шандровскій	3·—
І. Дашкевичь изъ Тустановичь	1·—
Петръ Кузикъ изъ Люблинця	2·—
Ѳеоф Глушкевичь изъ Малнова	2·—
Ѳеоф. Калужняцкій изъ Загôря	1·—
А. К. Гичко изъ Днѣстрика .	—·50
Ор. Солтыкевичь ôтъ Себе и Пр.	5·—
Ал. Полянскій ôтъ Себе и Пр.	4·42
Гр. к. урядъ парох. Скородне	3·50
Іоаннъ Титаръ изъ Горянки .	1·—
Алексей Кунцевъ изъ Улицка	1·—
Урядъ парох. въ Крупци . .	1·—
Володим. Бачиньскій изъ Стôбна	1·—
Володим. Дуркотъ изъ Кальницѣ	—·50
Н. Волошиновичь изъ Липôвця	1·—
Игн. Гойдышь ôтъ С. и п. Радван.	2·—
Урядъ парохіяль. въ Тартаковѣ	5·10
Іоаннъ Мышковскій ôтъ Прих.	2·—
Концевичь зъ Руданецъ . . .	1·—
Церковъ въ Цвѣржи	1·—
Іосифъ Рейнаровичь складку .	2·—
Мих. Жарскій тзъ Стронятина	1·—
В. Фидыкъ зъ Розлуча . . .	1·—
Іосифъ Пелехъ зъ Сулимова .	1·—
Мих. Ладижиньскій зъ Берески	1·—
Я. Корчиньскій ôтъ С. и Прих.	2·—
Л. Таворскій ôтъ Себе и Прих.	1·—
Гднъ Олимпій Турчмановичь .	1.—
Юл. Кульматыцкій изъ Горох.	2·50
Урядъ деканальный Устрицкій	—·50
Стеф. Киричинскій зъ Грозьова	1·—
А. Гичко зъ Днѣстрика . . .	1·50
Антонъ Барновичь зъ Лукового	1·—
Кл. Копыстянскій зъ Регетова	6·—
Скородыньскій зъ Скопова . .	1·—
Заградникъ зъ Купновичь . .	1·—
Гднъ Дан. Талпашь зъ Вѣны ·	5·—
Урядъ парохіяльный Махновъ	3·—
Михаилъ Косоноцкій	2·—
Михаилъ Кузьмакъ зъ Ильника	2·30
Андрей Телепъ зъ Ожомли .	1·—
Іосифъ Черкавскій зъ Соколѣ .	2·50
Іоаннъ Гумецкій зъ Рѣчици .	2·—
Іоаннъ Парыловичь зъ Злоцкого	1·—
Іерон. Моравскій зъ Кривого .	—·50
Володъ Моравскій . , . . .	1·—
Гр. к. урядъ парох. Загôрье .	1·—
Юліянъ Кашубиньскій . . .	2·—
Діон. Добрянскій зъ Ждынѣ .	7·50
Симеонъ Дуткевичь	2·—
Урядъ парох. въ Лопушанцѣ .	1·—
Євг. Омелянскій зъ Пристани .	—·50
Іоакимъ Савчинъ изъ Мхавы .	1·06
О. Козловскій ôтъ себе и складку въ Краковѣ собрану . .	12·—
М. Несторовичь и М. Демцьо .	2·—
Всего разомъ	264·70

Выражаючи всѣмъ тымъ тутъ наведенымъ щерымъ П. Т. Дателямъ именемъ моихъ убогихъ прихожанъ сердечне „Богъ заплать“ сподѣюсь що и прочіи П. Т. Отцѣ Добродѣѣ зволятъ ласкаво не ôтмовити намъ Своєй помочи.

Отъ уряду парохіяльного Шляхтова дня 7. н. ст. вересня 1898. — Іоаннъ Дуркотъ, Самос. Сотрудникъ.

Отъ Еписк. Консисторіи.

Перемышль, дня 16. вересня 1898.

Константинъ,
Епископъ.

О. Іоаннъ Войтовичь
прв. канцлеръ.

Зъ печатнѣ П. Джулыньского въ Перемышли.